

Pyydetään
palauttamaan,
ellei vastaan-
ottajaa tavata:

VAKKA-RASTI ry
/Veijo Viitanen
Urheilutie 1aB14
23800 LAITILA

SALMINEN Riku
Sorsakuja 6
23520 UKI 2

RASTI- VAKKANEN VAKKA-RASTI

Vakka-Rasti ry:n hallitus v. 1989

Puheenjohtaja
RAIMO REUNANEN
k. 23587
t. 1524801

Sihteeri
OUTI NURMI
k. 22922

Varapuheenjohtaja
TEUVO SUIKKANEN
k. 16972
t. 938-3611

Talousohj.(rahastonhoit.)
HEIKKI VENNELÄ
k. 23036
t. 23271

Kartoitusohjaaja
AARRE SALMI
k. 12003
t. 130240

Kilpailujaoston pj.
KOITTO VERHA
k. 12515
t. 24311/158

Valmennusjaoston pj.
MATTI SALONEN
k. 12774
t. 155428

Kuntojaoston pj.
ERKKI TEIVAALA
k. 12642
t. 1523205

Nuorisajaoston pj.
KATI VÄYRYNEN
k. 16902
t. 51051

Kalanti-jaoston pj.
PEKKA RAULA
k. 19312

Jäsen
RIKU SALMINEN
k. 12538
t. 1527222

Jäsen
TAPANI RAUTAVUOMA
k. 13192
t. 154340

Tiedotussihteeri
VEIJO VIITANEN
k. 54812
k. 938-58042

Vakka-Rasti ry:n toimihenkilöitä v. 1989

Kirjanpitäjä
KIRSTI TERVAKANGAS

Jäsenkirjuri
ELLEN VALIO
k. 23767

Lehtiasiamies
LEO RANKI
k. 21470

Leikekirjanpitäjä
VALTER HIRVONEN
k. 23486

Ilmoittautumissiht.
TOIMI VIRTANEN
k. 23488

5 / 1989

MARRASKUU

Rasti-Vakkanen
Vakka-Rasti ry:n seuralahti

Vastaava toimittaja
Veijo Viitanen
Urheilutie 1 B 14
23800 LAITILA

Painopalkka
Laitilan Kirjapaino Ky

Puheenjohtajan palsta

Suunnistuskausi on tältä vuodelta ohi ja aktiivien on aika aloittaa kausi, jolla luodaan pohjaa tulevia haasteita varten. Myös kuntosuunnistajien ja muidenkin on aiheellista miettiä, miten hoidetaan kuntoa syksyn pimeillä keleillä.

Vaihtoehtoiset liikuntamuodot nyt jokaisen vakkarastilaisen kokemuskaapista esiin ja käyttöön. Ja uusien kokeilu on tietenkin paikallaan. Silloin voi hyvinkin saada uusia elämyksiä ja kokemuksia - ja ne voivat yllättääkin! Suunnistuksen pariin on kuitenkin taas hyvä palata jo lumien tultua. Jos nyt sitten voidaan esim. hiihtosuunnistusta harrastaa lumen puutteesta johtuen.

Mennyt kausi on ollut **VAKKA-RASTILLE** mahtava. Tuoreena on vielä mielessä syyskuinen viikonvaihte. Aika jolloin oli **SM - VIESTIT**.

Kultaa H 40 - sarjassa
 Hopeaa D 21 - sarjassa
 Pronssia H 45 - sarjassa

Ja seuraavana päivänä "Eikku" Hopeaa SM pikamatkalla! Mahtavia sijoituksia yhdeksi viikonlopuksi. SM-pisteitä kertyy Vakka-Rastille ennätysmäiset 85 tänä vuonna. Kiitokset kaikille pistetalkoisiin osallisille!

Seuratoiminnan kehittäminen on ollut **HALLITUKSEN** toimissa esillä tänä vuonna suunnitelmien mukaan. Viimeksi oli 7.10. seuraseminaarin jatko-osa, jossa etsittiin eväitä tulevaan toimintaan. Mielipiteeni on, että työhön käytetty aika tulee antamaan näkyvää tulosta jatkossa. Kehitystyö tulee jatkumaan lähinnä jaostasolla mutta pysyviä vaikutuksia on jäänyt jo nyt hallituksenkin työskentelyyn. Tästä on hyvä jatkaa.

MIELYTTÄVÄN KEVYITÄ SYYSLENKKEJÄ JA MUITAKIN ILOJA LIIKKUMALLA.

Raimo Reunanen

HYVÄÄ JOULUA JA VAUHDIKASTA
 UUTTA SUUNNISTUSVUOSIKYMMENTÄ

TAVOITTEET 1990

Suunnistusseura Vakka-Rasti ry:n toiminta-ajatuksena on harjoittaa ja kehittää suunnistustoimintaa Vakka-Suomen alueella niin, että mahdollisimman moni voisi harrastaa omien kykyjensä ja halujensa mukaan kunto-, kilpa- tai huippusuunnistusta.

1. PÄÄTAVOITTEET 1990

- 1.1 Toteutetaan monipuolista Oravapolkutoimintaa. Nuorisovuoden huipentumana osallistutaan mahdollisimman suurella joukolla SVUL:n Nuorten kesä-Suurkisoihin 6-10.6.1990 pääkaupunkiseudulla.
- 1.2 Jatketaan Lähis-projektia, jolla seuran toiminnan laita-alueille tuotetaan uusia karttoja, luovutetaan aineistoa koulukäyttöön ja rakennetaan aktiivihenkilöiden verkostoa.
- 1.3 Kehitetään seuratoimintaa enemmän ympärivuotiseksi tarjoamalla säännöllistä ohjelmaa myös talvella. Talviohjelmankin toteutusta helpotetaan vetämällä mukaan uusia henkilöitä seuratoimintaan ja jakamalla tehtäväkokonaisuuksia mielekkäästi.

2. OHEISTAVOITTEET 1990

- 2.1 Lisätään luokittelupisteitä sekä huippu- että kilpasuunnistajien suorituksiin ja pysytään valioluokan seurana.
- 2.2 Tarjotaan kuntosuunnistuksia ja vaihtoehtoisia liikuntamuotoja liikunnanhaluisille.
- 2.3 Kehitetään ja aktioidaan jaostojen toimintoja VaRa:n seuratoiminnan ohjeessa (PTS-89) esitetyin suunnitelmallisoin menettelytavooin.

YHTEENVETO

Vakka-Rastin toimintasuunnitelmassa on vuodelle 1990 määritelty toiminnallisesti laajoja päätavoitteita ja sisällöllisesti tärkeitä oheistavoitteita. Hallituksen mielestä näihin pääkohtiin kannattaa keskittää voimavaroja.

Vakka-Rastissa on vuonna 1989 käytetty varsin paljon voimavaroja seuratoiminnan kehittämiseen. Uudet suunnitelmat ja ideat näkyvät toiminnassa viimeistään v. 1990. Sen jälkeenkin seuratoiminnan kehittämisen tulee olla jatkuvaa ja siihen pitää osallistua, paitsi nimettyjen vastuhenkilöiden, myös kaikkien seuran jäsenten.

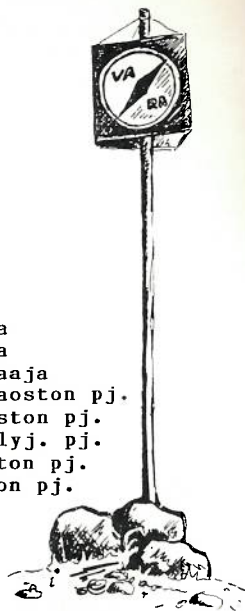
Vakka-Rastin hallitus uskoo, että toimintavuosi 1990, svullilainen juhluvuosi, tuottaa iloa seuran aktiivikilpailijoille, harrastajille ja taustalla oleville suunnistuksen tukijoukoille.

1990

HALLITUS

Tapani Rautavuoma
Heikki Vennelä
Aarre Salmi
Koitto Verha
Matti Salonen
Erkki Neitola
Leo Koistinen
Kati Väyrynen
Outi Nurmi
Raimo Reunanen
Riku Salminen
Teuvo Suikkanen
Veijo Viitanen

Puheenjohtaja
Talousohjaaja
Kartoitusohjaaja
Kilpailunj. jaoston pj.
Valmennusjaoston pj.
Kunto-retkeilyj. pj.
Kalanti-jaoston pj.
Nuorisajaoston pj.
Jäsen
Jäsen
Jäsen
Jäsen
Jäsen

Hallituksen järjestäytymiskokous tammikuussa 1990

SEURAN JAOSTOT

Nuorisajaosto

Kati Väyrynen, pj.
Sanna Alanissi
Jaakko Laaksonen
Esko Laitinen
Leo Koistinen
Jorma Tarvainen
Mervi Virtanen

Kilpailunj. jaosto

Koitto Verha, pj.
Tauno Aalto
Pekka Luotonen
Pasi Rantala
Riku Salminen
Teuvo Suikkanen
Pertti Vuorinen

Valmennusjaosto

Matti Salonen, pj.
Hanna Helin-Luotonen
Teemu Nukki
Mervi Rintamäki
Matti Ritasalo

Kalanti-jaosto

Leo Koistinen, pj.
Ensio Kiukkonen
Hanna Helin-Luotonen
Timo Penttilä
Jouni Pietilä
Pekka Raula

Kuntojaosto

Erkki Neitola, pj.
Lauri Hännikkälä
Jaakko Laaksonen
Raimo Lomppi
Outi Nurmi
Maaria Ritasalo
Reijo Ruohola
Voitto Takkunen
Erkki Teivaala
Leena Vilén

Jaostojen järjestäytymis-
kokous ja toiminnan käynnis-
täminen viimeistään
tammikuussa 1990

JÄSENASIAA

Vakka-Rastin hallitus on kokouksessaan 9/89 hyväksynyt seuraan uusiksi jäseniksi: Leo Koistinen (s. -47), Tuula Koistinen (-58) ja Jukka Koistinen (-75).
- TERVETULOA SEURAAMME!

Ja tällaisia ovat olleet Team-Koistisen ensitunnemat Vakka-Suomen rasteilla:

TERVEISIA KYMENLAAKSOSTA

Muutettuumme kesällä Kuusankoskelta tänne Vakka-Suomen Kalantiin olemme pikkuhiljaa tutustuneet paikalliseen suunnistustoimintaan. Suunnistustuttuja on jo saatu ja toiminta tuntuu olevan vähintään yhtä vilkasta kuin Kymenlaaksossakin.

Maastot taas poikkeavat melko perusteellisesti kymenlaaksolaisista. Jonkin verran on tuottanut hankaluuksia tottua avokalliosuunnistukseen, reitinvalintahan on erilaista kuin jossakin peitteisessä risukossa. On vaikea tottua ajatukseen, että kierto tietä pitkin ei aina kannatakaan. Täällä voi mennä enemmän suoraan.

Pienipiirteisyyden on myöskin uutta. Karttaa on katsottava tarkkaan ja löydettävä sieltä olennainen.

Mutta uudet maastot opettavat aina jotain uutta ja uudet ympyrät antavat uutta potkua.

Entinen seuramme oli Kuusankosken Urheiluseura (KuUS), pieni n. 100 suunnistajan seura, jossa nuorten toimintaa juuri elvytettiin eikä huippusuunnistajia yleisissä sarjoissa ollut kuten VaRa:ssa, mutta konkareita paljon kuten täälläkin. Kymenlaakson valtaseuran on KouRa, jonne sikäläiset huiput kerääntyvät.

On mielenkiintoista tulla ensi kesänä kannustamaan esimerkiksi VaRa:n venloja voittoon. Toivottavasti omakin kunto edellyttää paikkaa jossain joukkueessa.

Meille suunnistus on mielenkiintoinen harrastus kuten varmasti useimmille, eikä mitään suuria tulostavoitteita ole. Mutta onhan rankista kiva seurata oman sijoituksen kehitystä vuosi vuodelta.

Rasteilla tavataan toivoo Leo Koistinen ja perhe

K I I T O S

*Kiitokset Vakka-Rastille, rastilaisille
ja suunnistelevaisille osakseni tulleeesta
huomaavaisuudesta käydessäni leimaamassa
väliaikarastilla.*

Matti

KARTTOITUS

Vakka-Rastin suunnistuskartat

Vakka-Rasti on teettänyt 17 toimintavuotensa aikana 36 erilaista karttaa. Ensimmäinen kartta painettiin 4-värisenä Hiun alueesta 1974 mittakaavassa 1:25000. Kartta oli senaikaiseen tapaan täydennetty peruskartta. Maastotyön tekivät Uudenkaupungin Urheilijoiden ja Kalannin Vankan suunnistajat.

Samana vuonna valmistui toinenkin kartta, jonka maastotyön oli tehnyt VaRa:n suunnistajat. Tämä Sundholmman kartta oli piirretty jo suunnistuskartan kartta-merkeillä ja painomittakaava oli nykyisinkin yleisimmän käytetty 1:15000.

Liekö talvet olleet 70-luvun alkupuolella lumisempia kuin nykyisin. Kolmas, vuonna 1975 valmistunut kartta oli nimittäin seuramme ensimmäinen ja toistaiseksi ainoa hiihtosuunnistuskartta Uudenkaupungin - Kalannin

Karttoja on sittemmin valmistunut tasaiseen tahtiin, vähintään yksi kartta/vuosi. 36:sta kartasta suunnistuskarttoja on 22 kpl, opetuskarttoja 13 kpl ja hiihtosuunnistuskarttoja 1 kpl. Näiden lisäksi on valmistettu 9 kpl pihakarttoja koulujen käyttöön.

Ahkerin maastotyöntekijä on ollut Veijo Nurmi, joka on ollut mukana ainakin 9 kartan maastokartoituksessa. Tiukassa tuntumassa tulevat Pekka Raula 8, Veijo Viitanen 7 ja Heikki Vennelä 6 kartan maastokartoitukseen osallistumisellaan. Maastokartoitusta on suorittanut ainakin 22 eri henkilöä. Lukumaara voi olla suurempi-kin sillä ensimmäisissä kartoissa ei ole mainittu erikseen henkilöiden nimia.

Puhtaaksi piirrettyjen lukumaara on huomattavasti pienempi; viisi eri henkilöä. Veijo Nurmi on piirtänyt seuran kartoista ylivoimaisesti suurimman osan eli 20 kpl. Seppo Raulan kasialaa on 6 ja Aarre Salmen 5 karttaa.

Kartoitettu pinta-ala on yhteensä 366,4 mk2. Tassa luvussa on mukana myös uudelleenkartoitettut, mutta eivät pihakarttojen alueet.

AS

Vakka-Rastilta yli 30 karttaa

Vakka-Rastin suunnistajat ovat valmistaneet itselleen urheilukenttiä, suorituspaikkoja, suunnistuskarttoja erittäin ahkerasti. Pääosin palkattomalla taittootyöllä on syntynyt yli 30 karttaa Uudestakaupungista, Kalannista ja Pyhärannasta.

Vakka-Rastin suunnistus- ja opetuskartat 1974—89, karttojen mittakaavat ja kartoitettujen metsien neliökilometrit sekä maastotyön tekijät:

— **Hlu**, Uusikaupunki, 1974, 1:25.000, 13 km², maastotyö UU ja KaWa.

— **Sundholm**, Uusikaupunki, 1974, 1:15.000, 8 km², maastotyö VaRa.

— **Varhela**, Kalanti, 1975, 1:20.000, 18 km², maastotyö Pekka ja Seppo Raula.

— **Urheilutalo**, Kalanti, 1975, 1:10.000, 1,8 km², maastotyö VaRa.

— **Sorvakko**, Uusikaupunki, 1976, 1:10.000, 1,8 km², maastotyö VaRa.

— **Tammio**, Uusikaupunki, 1976, 1:10.000, 2,5 km², maastotyö Heikki Vennelä, Veijo Nurmi, Markku Kaura-aho, Pekka Raula ja Seppo Itäranta.

— **Kirikallio**, Pyhäranta, 1977, 1:10.000, 2 km², maastotyö Veijo Viitanen.

— **Orivo-Petes**, Kalanti, 1977, 1:15.000, 11,2 km², maastotyö Veijo Nurmi.

— **Sauttu**, Kalanti, 1978, 1:15.000, 12 km², maastotyö Pekka ja Seppo Raula.

— **Pyhäranta urheilukenttä**, 1978, 1:4.000, 0,4 km², maastotyö Veijo Viitanen.

— **Santtila**, Uusikaupunki, 1978, 1:10.000, 2,2 km², maastotyö Kauko Kiiski ja Heikki Vennelä.

— **Urheilutalo-Sauttu**, Kalanti, 1979, 1:15.000, 15 km², maastotyö Pekka ja Seppo Raula, Raimo Reunanen, Veijo Nurmi ja Heikki Vennelä.

— **Orivo-Petes**, Kalanti, 1979, 1:15.000, 11,2 km², maastotyö Veijo Nurmi, 1. uusintakartoitus.

— **Rohdaisten koulu**, Pyhäranta, 1979, 1: 5.000, 1 km², maastotyö Veijo Viitanen.

— **Sairinen**, Kalanti, 1979, 1:10.000, 0,8 km², maastotyö Rauli Helkkula.

— **Kalannin asema**, 1979, 1:15.000, 3 km², maastotyö Veijo Nurmi.

— **Suurikkala**, Kalanti, 1979, 1:10.000, 1 km², maastotyö Pertti Kaura-aho.

— **Hakametsä**, Uusikaupunki, 1979, 1:10.000, 3 km², maastotyö Veijo Nurmi.

— **Haukharja**, Kalanti, 1980, 1:10.000, 2 km², maastotyö Pekka Raula.

— **Hallu**, Kalanti, 1980, 1:10.000, 1,5 km², maastotyö Pekka ja Jaakko Raula.

— **Vohdensaari**, Uusikaupunki, 1981, 1:15.000, 5 km², maastotyö Seppo, Mikko ja Pekka Itäranta, Heikki Vennelä, Markku Kaura-aho, Veijo Nurmi ja Asko Vainio.

— **Urheilutalo-Sauttu**, Kalanti, 1981, 1:15.000, 22 km², (uudelleenkartoitusta 12 km²), maastotyö Heikki Vennelä, Veijo Nurmi, Raimo Reunanen, Seppo ja Pekka Raula, Esko Taponen.

— **Rohijärvi**, Kalanti, 1982, 1:15.000, 15 km², maastotyö Veijo Viitanen, Raimo Reunanen, Heikki Vennelä, Seppo Sorri, Antti Orkola, Asko Vainio.

— **Ruissaari**, Lokalahti Uusikaupunki, 1983, 1:15.000, 9,5 km², maastotyö Asko Vainio.

— **Raulio**, Pyhäranta Uusikaupunki, 1984, 1:15.000, 4 km², maastotyö, Aarno ja Rauli Helkkula, Veijo Viitanen.

— **Sundholm**, Uusikaupunki, 1984, 1:15.000, 10 km², maastotyö Asko Vainio, uusintakartoitus.

— **Hallu**, Kalanti, 1985, 1:15.000, 11 km², maastotyö Pekka Raula ja Veijo Viitanen.

— **Talpa**, Lokalahti Uusikaupunki, 1986, 1:15.000, 17 km², maastotyö Raimo Jalonen.

— **Sanno-Ruonanperä**, Uusikaupunki, Kalanti, 1987, 1:15.000, 5 km², maastotyö Veijo Nurmi.

— **Urheilutalo-Kuuvavuori**, Kalanti, 1988, 1:15.000, 22 km², maastotyö Raine Rantala, 2./3. uusintakartoitus.

— **Orivo-Petes**, Kalanti, 1988, 1:15.000, 11,2 km², maastotyö Raine Rantala 2. uusintakartoitus.

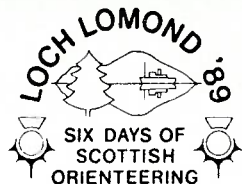
— **Piinipaju**, Lokalahti Uusikaupunki, 1988, 1:10.000, 2,5 km², maastotyö Aarre Salmi.

— **Rohdaisten koulu**, Pyhäranta, 1989, 1:5.000, 1 km², maastotyö Veijo Viitanen, uusintakartoitus.

— **Hlu**, Uusikaupunki, 1989, 1:15.000, 5,5 km², maastotyö Seppo Sorri, uusintakartoitus.

— **Ketunkallio**, Uusikaupunki, 1989, 1:10.000, 3,3 km², maastotyö Aarre Salmi, osittain uusintakartoitus.

LOCH LOMOND

30.7. - 5.8. läpiviety Skotlannin kuusipäiväinen järjestetään joka toinen vuosi eri puolilla Skotlantia. Tänä vuonna keskuspaikka sijaitsi aivan miljoonakaupunki Glasgown kupeessa, Auchengillanin partioleirikeskuksessa.

Kilpailu on siis kuusipäiväinen (kolmen kisan jälkeen juostaan lepöpäivä erinäisissä turistipyydyksissä), mutta vain neljä parasta suoritusta lasketaan lopputuloksiin. Tätä varten on käytössä pistelaskusysteemi, jossa osakilpailuvoittaja saa tuhat pistettä ja muiden pisteet riippuvat voittajalle hävitystä ajasta. (Jälkikäteen muuten saatettiin todeta, että yllättävän moni sarja voitettiin täydellä 4000 pisteen potilla). Systeemi pakottaa ns. paremmat suunnistajat pitämään vauhtia kaikissa osakilpailuissa, sillä jos he löysäilevät, huonommat pääsevät ajallisesti lähemmäs kärkeä ja parantavat kokonaispisteitään.

Lähtöajat oli tasapuolisuuden vuoksi jaettu kuuteen ryhmään ja viikon aikana jokainen kilpailija starttasi kerran kussakin ryhmässä. Näin pyrittiin vähentämään kilpailun edistytessä maaston urittumisen vaikutusta viikon lopputuloksiin.

Radat olivat luonnollisesti selvästi lyhyemmät kuin kotisuomen yksittäisissä kisoissa. Esimerkiksi H21B-sarjan ratapituudet olivat 5.8 - 7.3 km (vrt. normaalit 8-9 km), hienoa, eikö totta?

Kilpailun houkutusarvoksi saatiin tänä vuonna noin 4000 osanottajaa. Eniten suunnistajia oli tietenkin Englannista, Skotlannista, Walesista ja Irlannista, mutta myös esimerkiksi Ruotsista, Sveitsistä ja Länsi-Saksasta oli raahautunut paikalle yli sata yksilöä kustakin. (Sveitsi muuten tuottaa loistavia keskitason suunnistajia, sillä monet B-sarjoista voitettiin sveitsiläisvoimin).

Suomalaisista oli uskaltanut mukaan vain parikymmentä urheaa. Vakka-Rastin valovoimainen kahden miehen tutkapartio, sattuneista syistä, järjesteli matkansa perin hankalasti: Riku kuljetti autonsa ensin Göteborgiin ja sieltä lautalla Harwichiin, sekä noukki minut Lontoon Heathrow'sta, mistä ajoimme ensin Skotlannin rajamaille, nukuimme autossa aamukahdeksaan ja hurautimme Bearsdeniin, joka on Glasgown pohjoisia esikaupunkeja. Sieltä saimme kilpailumateriaalin sekä ajo-ohjeen Auchengillanin leirikeskukseen.

Teltta säväkästi pystyy. Hämmästyksemme oli melkoinen, kun havaitsimme itsensä Martti Lörpötin iskeneen laavunsa meidän viereemme. Kelpo erakkona hän yritti kätkeytyä salanimen taakse, mutta tarkkakatseisina huomasimme heti, että mieheissä oli suoturpeen- ja rahkasammentalentuksuista korpifilosofihenkeä. Siltikin vasta kun saimme kuulla hänen patikoineen kilpailupaikalle Oxfordista saakka (n. 500 km) neljässä viikossa, meille kävi selväksi, että Lörpöttihän se siinä omassa persoonassaan vaieten sulatteli kaiken maailman tapahtumia aivoselukoissaan (ja Ylämaan mustikoita vatsassaan).

Leiripaikka ei ollut suuren suuri, mutta se riitti kohtuullisen hyvin kattamaan suunnistusväen vaatimattomat tarpeet. Pesumahdollisuudet tosin olisivat voineet olla jonkin verran paremmat. Mutta olivat ne sentään huomattavasti uljaimmat kuin etapeilla, joilla ei pesua ollut järjestetty lainkaan (!).

Kaiken kaikkiaan voisikin sanoa, että kilpailun jälkeinen välitön huolto oli kisojen heikoin lenkki: ei pesua; maalissa tosin jaettiin juomaa, mutta sekin "vain" sponsorien tarjoamaa hiilihappolimsaa. Myöskään lämmintä ruokaa ei saanut (hampurilaisia ja muita terveysturkia lukuunottamatta).

Sitä vastoin iltaohjelma oli hoidettu varsin nasevasti. Diskojen onnistumisesta en keski-ikään ehtineenä juurikaan tiedä, mutta kolmena iltana oli järjestetty elävää musiikkia, ja mikä parasta, voimakkaasti kotiseutu- ja kansanperinne pohjalta - joten vanhakin jalka olisi käynyt sähkövatkaimesta. Myös viskinmaistajaiset, niin moraalisesti tuomittava tapahtuma kuin se meidän, raittiden metsäneläinten, näkökulmasta onkin, oli mukava (joskin melko pintapuolinen) retki skottien kansallisjuoman historiaan ja valmistusvaiheisiin.

Lyhin ajomatka leiripaikalta etapille oli noin 30 km, pisin noin 160 (ja takaisin). Mutkaisilla mutta kapeilla ja turistiruuhkaisilla skotiteillä sai sataan mailiin varata 2½ tuntia, joskin samalla sai ihailla muhkeita, karun kauniita maisemia autonikkunoiden täydeltä.

Muutamalla etapilla oli käveltävä pari kilometria parkkipaikalta maali-alueelle ja toiset pari lähtöön, mutta liikuntahan on ilomme. On tietenkin ymmärrettävä, että ison kilpailun järjestäminen ei ole helppoa Skotlannissa. "Täällä hyviin suunnistusmaastoihin ei johda hyviä teitä", totesi eräs alkuasukas udellessani asiaa häneltä.

Itse maastot aiheuttivat hämmennystä skandinaaville, joka on tottunut harvahkoon metsään, pienehköihin mäkiin ja vähäiseen aluskasvillisuuteen. Toisin sanoen: mäet olivat suuria ja jyrkkiä sekä metsä valtaosin tiheikköä. Aluskasvillisuutena oli metsäalueella lähinnä saniaisia (ja risuja) sekä aukeilla paikoilla heinää, kanervaa tai mustikkaa (ja risuja). Maastojen vaikeudella voi myös selittää 1½ - 2 minuuttia koitaisia heikomiksi jääneitä kilometrivauhteja.

Eniten teitä, polkuja ja metsälinjoja (ja samalla eniten reitinvalintavaihtoehtoja) tarjosivat ensimmäinen ja kuudes etappi: Toinen etappi taas oli arviolta tiheikköisin ja viides sisälsi eniten kiipeilyä. Kolmas ja neljäs etappi poikkesivat muista radikaalisti: maasto oli enimmäkseen avointa nummea. Kolmantena päivänä saatiin juosta vaihtelevasti kumpuilevaa puistikkoa ja neljäntenä yhtä ainoaa suurta rinnettä edes ja takaisin (lue: ylös ja alas).

Briteillä ei ole helppoa. Sen voi todeta, kun ajaa autolla heidän maansa halki: suunnistusmaastot ovat vähissä. Täytyy mennä Skotlantiin asti voidakseen harrastaa metsäurheilua sanan varsinaisessa merkityksessä. Ja sittenkin se on varsin tuskallista: metsä on usein hyvin tiheää (paikallinen määritelmä: fight !)

Kuusten terävät alaoksat muodostavat huomattavan riskin silmille, varsinkin pyrittäessä kovaan vauhtiin. Niin, ja eräitä rastipisteitä saattaisi suomalainen huippusuunnistaja luonnehtia lotoksi. Ja toisinaan saattaa päähuomio kiinnittyä eteenpäin pääsemiseen varsinaisen suunnistustehävän sijasta. Ja juoksuasento tiheikköisessä ylämäessä muistuttanee erehdyttävästi 30-luvun mäkihyppääjän lentoasentoa: voimallinen etunoja, kädet huitovat tasapainoa ylhäällä edessä...

Ei ole suurikaan ihme, että brittiläinen suunnistus ei vaikuta yhtä kilpailuhenkiseltä kuin pohjoismainen. Yleinen ilmapiiri kisoissa oli rastiviikolle sopivaan tapaan rennon perhehenkinen ja leppoisan lomai-leva.

Pohjoismainen menestys oli mainio - varsinkin moni veteraanisarjoista päättyi skandinaavien voittoon. Suomalaismainetta pitivät yllä Lynxin Marko Miettinen ja Simo Sukselainen sarjassa H21A2. Marko voitti kolme ja Simo kaksi osakilpailua, eikä kumpikaan kertaakaan menestynyt kolmatta sijaa heikommin...

Entä VaRa:n omat pojat? Tuliko menestystä? Well, se on taas toinen juttu...

Lopuksi. Ehkä tämä häväistyskirjoitus innostaa jotakuta muutakin ottamaan osaa, kun 6-päiväinen kahden vuoden kuluttua järjestetään eteläisessä Skotlannissa otsikolla Lakeside '91. Rastiviikolla - erityisesti ulkomaisella - on aina paljon annettavaa niin vanhalle kuin nuorellekin tarpojalle.

Entä millä adjektiivilla kuvittelisitte minun haluavan luonnehtia kotimatkaa? Aivan oikein.

Saku

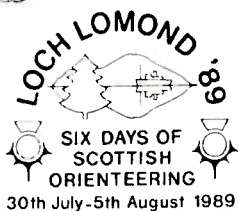
ROSS WOOD

SCALE 1:15000 CONTOUR INTERVAL 5M

0 metres

1000

MN

VAKKA-SUOMEN
SUUNNISTUSSEURAT

VAKKA-MALJAN
SÄÄNNÖT 1990-

Vakka-Suomen suunnistusseurojen kesken kilpaillaan vuosittain Vakka-Suomen Sanomien lahjoittamasta Vakka-Maljasta seuraavin säännöin:

1. Palkintoon huomioidaan Vakka-Suomen mestaruuskilpailuina pidettävät seuraavat kilpailut allamainittuine sarjoinen:

Päiväkilpailu	Hihtos.(kortteli)	Yösuunnistus	Viestikilpailu
H21 D21	H21 D21	H21 D21	H21
H21C D21C	H21C D35	H21C D35	H35
H35 D35	H35 D40	H35 D15-16	H45
H40 D40	H40 D15-16	H40	H55
H45 D45	H45 D13-14	H45	H15-16...H13-14
H50 D17-20	H50 D11-12	H50	H11-12...H 9-10 (rastireitti)
H55 D15-16	H55	H55	
H60 D13-14	H60	H60	D21
H65 D11-12TR	H65	H65	D15-16...D13-14
H19-20 D 9-10RR	H17-20	H17-20	D11-12...D 9-10 (rastireitti)
H17-18	H15-16	H15-16	
H15-16	H13-14	H13-14	
H13-14	H11-12		
H11-12TR			
H 9-10RR			

2. Henkilökohtaisessa päiväkilpailussa jaetaan palkintoina Vakka-mitalit kunkin sarjan kolmelle parhaalle. Mitalit hankkii Vakka-sihtööri.
3. Päiväkilpailun sarjoissa H9-10RR ja D9-10RR kaikki osanottajat palkitaan. Pikkupalkinnot hankkii ko. järjestäjäseura.
4. Viestien sarjat H/D11-12...9-10 käydään väliaikalähtöisenä rastireittikilpailuna (RR), jossa kolmen etukäteen joukkueeseen nimetyn ajan lasketaan yhteen. Viestisarjaan H11-12...9-10RR saa osallistua myös tyttöjä, kuitenkin enintään kaksi tyttöä/joukkuetta.

Pyöräsuunnistuksen SM-tuloksia

H21-, 11 km: 1) Ari Enroth RR 49.06, 2) Pekka Muukkonen JAIS 49.41, 3) Harri Tanska EsSu 50.02, 4) Timo Viikko TV-V 50.43, 5) Anssi Juutilainen ImSu 52.23.

H40-, 8,4 km: 1) Seppo Raula VaRa 37.38, 2) Hannu Viitala Vantaa 45.29, 3) Lauri Heikkilä KeU 48.18, 4) Reijo Hannus AngA 48.37, 5) Veikko Huhtinen Mesik 51.29.

H/D17-20, 7,7 km: 1) Tim Kankfelt SV 28.52, 2) Petri Roimela S-2000 32.35, 3) Antti Väyrynen EsSu 33.04, 4) Mika Flink Rasti-Perniö 34.53, 5) Toni Haapala TuS 35.11.

H/D13-16, 5,3 km: 1) Mikko Tanska RaHa 24.43, 2) Mika Juntto Lynx 26.26, 3) Aarto Hirvi HS 26.58, 4) Marko Mikkola EuVe 28.24, 5) Ville Rousu Pihkan 28.26.

D21-, 7,7 km: 1) Virpi Juutilainen ImSu 35.45, 2) Riitta Karjalainen AhtU 36.47, 3) Virpi Seppälä EsSu 41.22, 4) Kirsi Huhtinen Lynx 42.30, 5) Raila Mäkipää HS 48.43.

* Historian II Pyöräsuunnistuksen SM-kilpailut pyöräiltiin 23.9. Tuusulassa Hyrylän Urheilukeskuksen maastoissa 20 asteen helteessä. Mukaan oli ilmoittautunut kaksinkertainen osanottajamäärä viime vuoteen verrattuna eli 88 kilpailijaa viidessä eri sarjassa. Myös monet tiedotusvälineet olivat paikan päällä seuraamassa uuden lajin kehitystä.

Pyörän lisäksi pakollisia varusteita oli vain kypärä. Maastopyörää suositeltiin, ja sellaisen olivatkin useimmat osanottajat itselleen hankkineet. Menestys riippui kuitenkin enemmän taidoista kuin pyörästä - esim. viime vuoden yli 40-vuotiaiden sarjan voittaja, Vakka-Rastin Seppo Raula kilpaili vanhalla jopollaan, jolla hän tälläkin kertaa vei sarjansa voiton. Pyörät olivat enemmän tai vähemmän riisuttuja ylimäärä-

sistä lokasuojista, ja karttate-lineinä nähtiin erilaisia, pyörään kiinnitettyjä virityksiä. Toimivimmaksi osoittautui kuitenkin hihtosuunnistajan karttateline.

Pyöräsuunnistus on muutinkin lajina lähellä hihtosuunnistusta, ja soveltuikin erityisesti hihtosuunnistajille lumettoman kauden harjoituslajiksi, jossa vaaditaan nopeaa kartanlukutaitoa.

LATU ja POLKU

7 / 1989

SUOMEN TUNTURISUUNNISTUS 2.-3.9.1989 SAARISELAN TUNTUREILLA

Tunturisuunnistuksessa kilpaillaan kahden hengen partioina. Kisa on kaksi-päiväinen. Matkat pääsarjoissa H 25-30 km/pv, D 15-20 km/pv, muut sarjat 10-20 km/pv. Parisarja H + D, perhesarja: väh. 3 perheenjäsentä, ainakin 1 nainen. Kartta Maanmittaushallitus v. -89, 1:30.000.

Löysin kilpailukutsun Suunnistaja-lehdestä 5 päivää ilmoittautumisaajan päättymisen jälkeen. Päätettiin Karin kanssa vielä "pyytää" mukaan parisarjaan, vaikka en moisesta suunnistuksesta koskaan ennen ollut kuullutkaan.

Enpä tiedä, miksi lähdimme mukaan niin varmalla mielellä. (Minä, joka suunnistan kuntorasteilla 3-4 km matkoja! Kari sentään juoksee joskus 5-6 km.) Kilpailukutsussa oli kivasti mainostettu tapahtumaa: "Nyt aidolla, askelta lennätävällä Lapin tunturipolulla. Helppo osata - suunnistaa - tosi nautinto hölkätä".

Onnistuttiin vielä saamaan Finnairin 3 päivän matkapaketit. Perjantaina lensimme Ivaloon. Majotuimme Saariselällä, josta Kiilopäälle matkaa n. 20 km.

Lauantaina oli yhteislähtö Kiilopäällä klo 13.00. 500 suunnistajaa ryntäsi matkaan. Tämän päivän parisarjan matka oli 11,2 km, 4 rastia. I rastille oli matkaa 2,2 km. Jo tässä vaiheessa huomasimme, että vaikka ilma tuntureilla olikin kylmä, niin kyllä porukan vauhdissa pysyessä tulee hiki. Vaatteita oli liikaa, niin oli selkäreppukin. Maasto oli erittäin nopeakulkuista kangasmetsää ja kyllä kovaa mentiinkin. Toista rastia etsittiin parinkymmenen muun kanssa. Oltiin ekyksissä Sivakkalaavunvaaran parin metrin koivikossa. Onneksi erään perhesarjan päämies karjui ärräpäitään rastilla. Mukulat hukassa! Näin mekin sitten rasti löydettiin. Tunturien ylöskapumiset ja 10 m:n käyräväli teki mulle kepposet. Tätä se Kari oli mulle viikon selvittänyt - edetään kartalla kovin hitaasti, vaikka kovaa mennäänkin. 3. rasti oli Niilanpään laella, korkeus 520 m. Luulin olevani jo lähellä rastia, kun matkaa olikin jäljellä vielä 1,5 km. Rasti oli sitten kuin tarjottimella, kunhan vaan olisi jaksanut juosta. Seuraava rasti oli Kiilopäässä, korkeus 546 m. Matkaa 3,3 km. Puolivälissä laskeuduttiin tunturipurolle juomaan ja kaivettiin hedelmäsokerit taskuista. Reitinvalinta meni hiukan pieleen tämän purovesi-nautinnon takia.

Maaliin pääsimme ajalla 1 tunti 50 min. Sijoitus oli 26. - 29 joukossa. Fiilis oli mahtava. Miten näin hyvin jaksoikaan? Voittajan aika oli jotain 1.20 -luokkaa. Ilta toi sitten murheensa tullessaan - meikäläisellä isovarpaiden kynnet mustana, ja toinen vielä irtoamassa. Mites huomenna?

Sunnuntaiaamulla olivat lähdöt alkaen klo 10 porrastuen edellispäivän sijoitusten mukaan. Tässä vaiheessa mun lähtöni tuntui utopialta - se varvas oli niin kipeä, etten meinanut tossua jalkaani saada. Mutta teippausten jälkeen sisu voitti, ja päätettiin yrittää.

Tämän päivän matka oli 13,3 m. 7 rastia. Kari suunnisti ja pyrin pysymään kannoilla. Välillä juostiin, välillä löntystettiin. Rastit kuitenkin löytyivät. Toisen ja kolmannen rastin väli oli huippupitkä = 4 km. Taas kerran tuli arvioitua matkaa väärin. Onneksi en ollut yksin suunnistamassa. Tämänkin päivän rastit oli aika helpot löytää. Ne olivat pääasiassa notkoja tai kumpareita.

Loppupään 2 km:llä annoimme kyllä kaikemme! Oltiin niin rättejä suunnistajia kuin vain voi olla. Mutta maalissa oltiin, ajalla 2 tuntia 10 min. 5 ikärytyspisteen ansiosta lopulliseksi sijoitukseemme tuli 24. Parisarjan voitti Simo ja Margit Suomela Rasti-Lukosta.

Tunturisuunnistus on sopivaa monen lajin harrastajille mm. ampumahiihtäjille, hiihtosuunnistajille ja hiihtäjille. Järjestäjät toivovat jatkossakin tavallisten kuntoilijoiden määrän kasvavan.

Ajankohtana syyskuun alku on mainio, sillä ruska-aikahan yleensä alkaa silloin. Meille ruska ei vielä näyttäytynyt, viikon kuluttua olisi ollut toisin.

Kaiken kaikkiaan koko suunnistustapahtuma oli meille erittäin onnistunut. Ensi vuonna pyrimme taas pääsemään mukaan. Suosittelen kaikille vakkarastilaisille, vaikkapa ihan erävaellus-retkeilyä. (Oikeiden tossujen mukanaolo välttämätön.)

Outi Nurmi

• Tuntureilla tapahtuu •

SM-erävaellus Varsinais-Suomessa

Kokemus oli valttia tämänkin vuotisessa Erä-SM kisassa Raisiossa. Kaunis elo-syyskuun vaihteen sää helli vaativan kolmen vuorokauden viikonloppuvapaan valinnutta yli 250 vaeltajaa. Ilon aiheena oli myös nuorten runsas osanotto sekä Raision Rinkan järjestelyt, joille moni vaeltaja tarjosi arvosaanaksi kiitettävää.

Kisajärjestelyt huipputasoa

Kisojen järjestelyissä on vuosien varrella tapahtunut huomattavaa kehitystä. Vastuu-

vuorossa ollut Raision Rinkka ry hoiti järjestelyt kaikinpuolin kiitettävällä tavalla. Erkki Starnio esikuntineen ansaitsee suuremmat kiitokset, kuten myös yli 250 muuta talkoomielistä toimistajaa kaikkialta Suomesta.

Kilpailijat antoivat kiitosmaininnan erityisesti tuoreista ja monipuolisista tehtävistä. 'Vanha kettu' ja eräkisojen mestari Aimo Kalenius oli nähnyt paljon vaikeaa rasteih-
tävien suunnittelussa.

Tehokasta kesäteatteria

Jos joltakin yleisörastin katsojalta tai kutsuvieraalta oli jäänyt kesäteatterit näkemättä, oli siihen vielä ainakin lauantain ensiapurastilla oivallinen tilaisuus. Tunteiden peto oli purrut marjastajaa pohkeeseen. Shokissa oleva potilas esitti osansa niin tehokkaasti, että eräs nuori katsoja pyörtyi loppunäytöksen aikana.

Tämänkin rasti tarjosi kilpailijoille yllätyksen. Tuoretta tietoa olisi tarvittu. Verihaavan sitomisessa olisi pitänyt käyttää käsi-
neinä esim. marjastajan muovipussseja raivotaudin ja aidsin välttämiseksi.

Erämaasta ei puutetta Lounais-Suomessa

Kilpailureitti jakaantui tänä vuonna useamman kunnan alueelle kuin kertaakaan ennen koko Erä-SM:n 20-vuotisen historian aikana. Reitti alkoi Nousiaisten Valpperista ja kierteli mm. Vahdon ja Ruskon kuntien kautta mää-
rääntäen Raisioon. Kauhaneuvon rajapyykillä partiot kulkivat parin metrin matkalla jopa kahdeksan eri kunnan alueen kautta!

Suunnistuksellisesti maasto oli hyvin vaativa. Suota oli riittämiin, samoin pusikoita. Kaikkineen kuitenkin hyvin erämaista maisemaa, totesivat tyytyväiset osanottajat.

UUTISPOSTIA

—Suunnistuksessa ja kristillisen tien talleamisessa on paljonkin vertauskuvallisia yhteyksiä, joita olen käyttänyt ainakin urheilurippikouluja vetäessäni. "Suunnistajalla on kompassi ja kartta, jotta hän osaisi mennä oikeaan suuntaan. Ja malttia, taitoa sekä kuntoa, että hän löytäisi etsimänsä." Urheilevat nuoret ovat tajuuneet vertaukset erittäin hyvin.

Vertauksin Sattilainen puhuu myös perustellessaan käyttämänsä "terve sielu terveessä ruumiissa" sanontaa.

—Jokainen osaa kävellä, mutta kun juoksee kymmenen kilometriä vaatii se jo harjaannusta. Ja jokainen meistä osaa ajatella, mutta kun ajattelee tarvasta vaatii sekin harjaannusta.

Pastori
Seppo
Sattilainen
L-S 2.9.89

Mitä eroa on vaimolla?

Satutteko muuten tietämään mikä ero on vaimolla ja terroristilla? —Katsokaas, terroristin kanssa voi neuvotella.

**MUSTA
HEVONEN**

URHEILULEHTI
21.9.1989

Paavali kirjeissään puolusti kilpailua

Kun tapasin Seppo Sattilaisen ensimmäisen kerran tämä hihkui voitonriemua sijoittuaan juuri kakkoseksi Rauman maalaiskunnan suunnistustestauskilpailuissa. Heti perään mies kuitenkin totesi ironisen skeptisesti, että sarjassa oli vain kaksi osanottajaa.

—Minulle on tärkeintä radan läpivieminen siten, etten mene kertaakaan hukkaan. Mutta kyllä terveellinen kilpai-

lukin kieltämään menettelee. Puolustihan jo Paavaliakin kirjeissään kilpailusta sanoessaan "en lyö tarhaan vaan lyön kunnolla saavuttaakseni palkinnon, enkä juokse harhaan vaan maalia kohti päästäkseni perille". Paavali jatkoi, että "myös hengellisyydessä on harjoiteltava, jotta pääsi perille".

AJATUKSET MUUALLA

— Olitko jo alistunut siihen, että neljättä sijaa ylempiä et pääse?

— En mitenkään. Mutta se minua on aina harmittanut, etten ole pystynyt kilpailussa keskittymään täysin kilpailuun, vaan ehdin ajatella kaikkea muuta. Tunnistan jopa kaikki ladun varressa seisotat. Siksi minä rupesin harjoittelemaan suunnistusta, koska siinä ei voi ajatella kesken kisan, mitä ruokaa tekisi huomenna, silloin ei ikinä löydä rasteja. Viime kesänä kilpailin parikymmentä kertaa suunnistuksessa, ehkä siitä on ollut apua, Pirkko kertoi.

TS 18.2.1989
(Pirkko Määttä
MM-hiihdoissa)

Ensio Kiukkonen juoksee työn paineet metsään. Hän ottaa mielellään kartan ja kompassin käteen ja osallistuu suunnistuskilpailuihin. Sijoitus kisassa ei merkitse paljoakaan. —Kilpailen itseni kanssa. Kaikkein tyytyväisin siitä on virheettömän suorituksen jälkeen.

—Suunnistuksessa voin kokeilla rajojani. Siinä ei koskaan voi olla varma onnistumisesta. En koskaan luovuta vaikka teenkin virheitä, aina olen jatkanut maaliin.

LaSan 20.10.89

Dubbelchock

Nu är guld klar, tänkte väl de flesta när Marita Skogum svepte iväg med över tre minuters ledning. Men efter individuella segern hade hon svårt med koncentrationen. Hade inte räknat med att få gå ut i täten och tanken på lagkompisarnas fina lopp satte nerverna i dallring.

Första chocken gav hon oss vid TV-kontrollen, den fjärde. Marita såg stressad ut vid stämplingen. Hon hade gjort en bom och finska Eija Koskivaara, som haft samma bana, var bara 43 sekunder efter!

Sedan växte försprånget stadigt ett tag. Men vid 11:e kontrollen kom nästa chock. I den lilla TV-bevakade gläntan stämplade Jana Galikova bara 34 sekunder efter. Och 1 300 meter återstod till målet...

Marita såg sig oroligt om på hygget men de återstående två kontrollerna satt snällt där de skulle och en lika lättad som glad Marita kunde mötas av lagkompisarna på upploppet. Pärnen var över.

Skogssport 7/89
MM-viesteistä

MM-kisat kulissien takaa

Kun Ruotsissa on kisat, esim. Tiomila tai Smålandskavlen, mennään laivalla yli, nukutaan yö huonosti ja ollaan seuraavana aamuna väsyneitä. Mutta 14. 8. nousimme lentokoneeseen Turun lentokentällä ja lensimme Arlandan kautta Jönköpingiin. Virallisen juokkueen mukana matkustivat Kotamäen Alpo vaimoineen ja Niemelän Lasse. Nyt oli jotain kummaa ilmassa, MM-viikko alkoi.

Järjestäjien bussi kuljetti meidät Sveitsin maajoukkueen kanssa kohti Skövdeä, aina mäenpäällä olevaan Ruotsin suurimpaan kongressihotelliin, Billingeisiin asti. Majoituimme kahden hengen huoneisiin ja parikseni suostui Pyymäen Marja. Ruokailimme niin tänä iltana kuin koko viikonkin aikana samassa pöydässä ikkunan vieressä, mistä oli mahtavat näkymät alas kaupunkiin. Koska tällaisissa tilanteissa ruokailu toisinaan venyy yllättävänkin pitkäksi, olin varautunut tilanteeseen kirjalla "Hyvin menee herrat nauraa". Luin aina ennen ruokailua pari vitsiä, jotka sitten kerroin ruokaillessa. Illalla minulla oli vielä kunnia päästä Radio Skaraborgin haastatteluun. Toimittajien tiedot suunnistuksesta olivat hyvin niukat. Tämän huomasi mm. Mänttärin Ulla, kun vastasi kysymykseen haittasiko tuuli metsässä etenemistä. Oopee ehdotti, että olisin avajaisissa lipunkantaja.

Tiistaina oli mallisuunnistus. Siihen pitää aina suhtautua tietyllä kunnioituksella ja samalla kuitenkin varauksella - voi olla, ettei mallisuunnistuksen antama kuva vielä paljasta koko kisan olemusta. Iltapäivällä oli avajaiset. Lipunkantajan raskas vastuu painoi harteitani. Oli siitä hyötyäkin, sillä minä, ehkä Suomen paras suunnistaja viime kaudella, niin kuin Niemelän Lasse sanoi, olin lipunkantaja. Näin saatiin koko uljas joukkue marssimaan tahdissa, kun en ollut sotkemassa kuvioita.

Keskiviikkona oli karsinta. Maasto oli yllättävän peitteinen ja raskas. Siitä kyllä varoiteltiin tiistain tekniikkapalaverissa. Varoin joutumasta paniikkiin, jos kisa ei sujunut haluamallani tavalla varsinkin pyrin säästämään etenkin fyysisiä voimavarojani. Vaikka virheitä tulikin olin sen verran varma jatkoon pääsystäni, että ehdin katselemaan näkymiä maalisuoralla. Ihmisiä oli paljon, joten muitakin kuin ruotsalaisia kannustettiin. Kuulluttaja kertoi minun sijoittuvan kahdeksanneksi. Käsitykseni oli, että jos me urheilijat kerromme nyt auliisti kuulumisiamme lehdistölle, niin mitään virallista lehdistötilaisuutta ei enää ennen perjantaita järjestettäisi. Minähän puhuin kuin papupata, jälleen kerran (mutta mitä muut tekivät?). Lounaaksi mukana oli retkievää, joita nautimme kedolla. Iltapäivällä rentoutuimme saunassa ja porealtaassa. Illalla saatoin joukkueovereitteni kanssa todeta, että hyvin menee toistaiseksi, ja päivän kisa ei tunnu lainkaan lihaksissa, päästä puhumattakaan.

Torstaina nautimme luonaaksi makaroniruokaa. Ja yllätys, yllätys! Kello

kolmetoista alkoi lehdistötilaisuus - hukkaan meni siis minun eilinen tarinointini kisan jälkeen, vai menikö. Huoneesta lähtiessäni sanoin Marjalle, että kun kysytään kuulumisia näin MM-kisojen aattona, asetun keskivaiheille joukkuetta ja vastaan, että tässähän on tullut sanottua jo kaikki minunkin ajatukseni. Vaan toisimpa kävi, kun Heinilän Terhi, SSL:n tiedottaja, kuiskasi korvaani, että hän kysyy minulta ensimmäisenä. Toisen kysymyksen esitti S. Veijalainen, jota kiinnosti, miksi halusin juosta viimeisessä arvontarymässä. No, siihenkin on vastaus valmiina: saanhan nukkua aamulla pitkään. Ermen arvontaa kävimme vielä ydinjoukolla Skaran Sommarlandissa. Vauhtia seuraavan päivän kisaan haimme mm. vuoristoradalta, jossa piti seisoa. Kaisa, naisten huoltaja, ja minä pelkäsimme koko kaksiminuuttisen. Minä niin kovasti, että en pihahantukaan. Vasta kun saimme maata jalkojemme alle aloimme nauraa hysteerisesti. Arvonta lähetettiin hotellin sisäisessä tv-kanavassa, joten siinä ei ollut aikaisempien kertojen tunnelmaa. Niinpä lähdinkin viimeistelylenkille.

Perjantaina lähtöpaikalla verytellessäni minulla oli suuri kunnia huomata, että myös Ruotsin kuningas oli valinnut saman ajan tutustuakseen henkilökohtaisen kisan maastoon. Tosin veryttelyni tietysti hieman häiriintyi, kuin yritin tiirailla auton tummennettujen lasien läpi Kaarle Kustaata. Kisaan olin valmistautunut niin perusteellisesti, että suurempia ongelmia ei ilmennyt. Maalisuoralla en ehtinyt ihailla valtavaa yleisömassaa, enkä kuulla kuuluttajan kommentteja sijoituksistani. Olin etukäteen suunnitellut istahtavani hetkeksi selvittääkseni tilanteen ja ajatukseni ennen lehdistön ryöpytystä. Olinkin hieman ihmeissäni, kun ensimmäinen kysymys, johon jouduin vastaamaan kuului, että olinko pummannut toiseksi viimeistä rastia niin kuin tv-monitorin mukaan oli näyttänyt. Tiukan painostuksen alaisena jouduin myöntämään, että tulihan siinä noin viiden metrin pummi, kun tiheikössä ei lippu heti osunut silmiini. Mielessäni ajattelin, että ollaanpa sitä nyt vaativia. Kisa meni mielestäni hyvin, jota yritin siinä vakuutella hikisenä ja viluisena toimittajille (selän takaani puhalsi kylmä vihuri märkään niskaani). Kyselypuolesta huolehtivat pääasiallisesti Olli Holli sanomalla "NO?" ja ruotsalaisen GT-lehden (Göteborgs Tidningen) toimittaja. Ainoa asia, mikä harmitti oli, ettemme saaneet henkilökohtaista mitalia Suomeen. Kisan jälkeen olin niin "tankki tyhjänä", että eksyin matkalla pesupaikalle, vaikka se minulle kädestä pitäen neuvottiinkin. Kun vihdoinkin löysin takaisin kisakeskukseen odottivat sekä urheiluruudun haastattelija että kuningas. Koska olimme kuninkaan kanssa vanhoja tuttuja vaihdoimme pari sanaa palkintopallilla. Kyllä oli mielettömän mahtava tunne seisoa siellä maailman parhaiden suunnistajien kanssa. Ajatella meikäläinen sieltä Mynämäen Korvensuusta. Ei harmittanut yhtään, että oli tullut pikkutyttönä kasteltua tossut kerran jos toisenkin kuralätäkössä pimeinä syysiltoina, koska

meilläpäinhän ei niitä katuvaloja ole kuin kolme kappaletta ja nekin kolmen kilometrin päässä. Liikuttuneena päivän taphtumista eivät muuten niin maukkaat retkievää maistuneet minulle. Kävimme taas saunassa ja porealtaassa, mutta niidenkään rentouttava vaikutus ei ollut enää näin kovan kisan jälkeen yhtä täydellinen kuin karsinnan jälkeen. Hotellihuoneessa minua odotti miellyttävä yllätys: Vakka-Rastin onnentoivotukset. Illalla oli virallinen MM-illallinen, jonka yksi ohjelmanumero on maailmanmestareiden tanssi. Tähän me pistesijoillekin sijoittuneet suunnistajat sija kerrallaan liityimme.

Lauantaina oli viestin mallisuunnistus ja lehdistötilaisuus. Molemmat sujuivat leppoisassa, sanoisimpa jopa rattoisassa ilmapiirissä. Matkalla mallisuunnistukseen ja sieltä takaisin kuuntelimme kasetilta, mitä itsekukin oli kisan jälkeen kommentoinut Radio Skaraborgin reippaille toimittajaisille. Ja meillähän riitti nauramista. Lehdistötilaisuudessa minua ennen kertoi ajatuksiaan miesten ankkuri, Reijo Mattinen. Koska minun tilanteeni oli vastaavanlainen, toteutin torstaisen suunnitelmani ja vastasin Terhin kysymyksen viestitunnelmista, että eipä minulla ole muuta sanottavaa kuin, että yhdyn edelliseen. Ja taas naurettiin, tiedotusvälineidenkin edustajat.

Sunnuntaina MM-viesti eteni suunnitelmien mukaan. Tehtäväni oli varmistaa Suomelle mitali. Päätin tehdä hallitun ja varman oman suoritukseni. Siinä onnistuinkin. Juoksin koko viestin viidenneksi ja ankkuriosuuden kolmanneksi nopeimman ajan. Tosin ne kaksi minua nopeammin juosseet ylittivät maalilinjankin ennen minua, joten me voitimme pronssia. Ruotsin Maritaa en nähnyt koko aikana. Tsekkoslovakian Janakin juoksi lopussa eri hajonnan kuin minä, joten maalisuoran auettua kuulin pronssia tulevan. Poimin vielä Suomen lipun Pankan Karilta. Maalilinjan ylittämisen jälkeen alkoivat jälleen tv-, radio- ja lehdistökommentoinnit. Joku lehdistön edustajista uskalsi tiedustella, että vieläkö jaksan jatkaa huippusuunnistusrintamalla. Lupasin käydä kotona miettimässä asiaa ja samanaikaisesti mietin, pitäisikö minun jo heidän mielestään lopettaa ja antaa tilaa paremmilleni. Tosin lisäsin, että alkuperäisissä suunnitelmissani olin ajatellut jatkaa niin kauan kuin opiskelen ja sitten miettiä asiaa uudelleen. Palkintojen jako oli jälleen mahtava kokemus, vaikka kuningas oli jo mennyt kotiin. Päättäjässemonioiden aikaan mietin, että jäihän jotain hampaankoloon, jäihän?

Maanantai olikin varattu kotimatkalle ja siihen se tarvittiinkin.

World Orienteering Championships, Skaraborg Sweden 12-20 August 1989

PALOJA

- Vakka-Rastin lehtiasiamies Leo Ranki muistuttaa seuramme LEHTITILAUSPALVELUSTA. Tilaukset Leksalle, puh. 922-21470 tai 922-18221. Kirjeitse os. Merimiehenkatu 34 A 3, 23500 UKI.

Leo Ranki on jatkanut aikaisempia tilauksia automaattisesti. Paitsi: Suunnistaja-lehden tilauksista saa jokainen huolehtia itse. Suunnistaja-lehti on lakkauttanut asiamiesjärjestelmän. Tilaukset ym. suoraan lehden konttoriin Helsinkiin.

- Vakka-Rastissa vapautuu alkuvuodesta mielenkiintoinen tehtävä, kun ilmoittautumissihteerimme Tomi Virtanen siirtyy armeijan harmaisiin. Ilmoittautumissihteerin hommistu kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä joko aamureino-Tomiin (puh. 922-23488) tai puheenjohtaja-Raimoon (puh. 922-23587).

- Radio-UBC on suunnistuksen tiedotuskentässä ollut vuoden "tulokas". JuuBiiCiistä olemme kuulleet monta mielenkiintoista rastiraporttia. Myös sen kuulimme, että toimittaja-IPA eksyi Punkalaitumen yöhön. Pummi vei aikaa tunnin...

- Suomen Suunnistusliitto on valinnut edustusvalmennukseen vuodeksi 1990: Eija Koskivaara, VaRa (Naiset, MM-ryhmä) ja Reeta Kolkkala, VaRa (Naiset, II-ryhmä). Treenausintoa!

- Rasti-Vakkasen kansikuvassa Suomen MM-joukkue 1989 Ruotsissa lipunkantajanaan Koskivaaran Eija, Vakka-Rasti. Seuralehtemme sisäsivujen kuvasarjassa suunnistusilmeitä kesän kisoista.

- Rasti-Vakkasen seuraava numero ilmestyy tammikuussa 1990. Aineistot toimitusos: Urheilutie 1aB14, 23800 LAITILA.

- Honkasen Kari lähetti taannoin leikkene Länsi-Suomessa 7.5.1935 julkaistusta suunnistusjutusta.

Silloin oli laivat puuta ja miehet ...

Rauman suunnistuksessa oli kilometrivauhti noin 3,30 ja maastossa selkeät rastipisteet.

Yli 40-vuotiaat olivat veteraaneja ja vauhtikin nykytasoa.

R.U:n suunnistautumiskilpailut.

Merikoski, Kaunismäki ja Ahlfors voittivat sarjansa.

R.U. järjesti viime sunnuntaina jäsenille ensimmäiset suunnistautumiskilpailut. Kilpailtava matka oli n. 8-9 km. Kilpailureitti kulki seuraavien tarkastusasemien kautta: lähti Urheilukentältä, Uudenlahden kartano, Ampumaradan paviilonki, Kaivo puisto, Urheilukenttä. Tulokset:
Yleinen sarja: O. Merikoski 29.52, O. Pihla 36.19, V. Palmu 37.35, E. Ruohonen 38.42, I. Vuorela 43.21.
Ikämiessarja: A. Kaunismäki 33.07
Veteraanisarja 40-v. täyttäneet:
Tässä sarjassa käytiin ankara kamppailua voitosta ja lopulliset tulokset ratkaistiinkin sekunneissa Ahlfors 63.34, Vuori 63.40.

- Vakka-Rastin JÄSENMAKSUT v. 1990:

80,- aikuiset
160,- perhe
30,- lapset, opiskelijat, eläkeläiset

SUVEJOOKS

Eräs Viron suurimmista suunnistuskilpailuista on kaksi-päiväinen Suvejooks, joka pidettiin tänä vuonna heinäkuun kahtena ensimmäisenä päivänä 60 km:n päässä Tallinnasta Järgäljoen varressa. Osallistujia oli noin 1300, joista vajaa sata oli Suomesta.

Vakka-Rastista meitä oli kirjoittajan lisäksi vain Leo Ranki ja ex-vakkarastilainen Rauli Helkkula. Laitilasta ja Angelnimeltä oli myös varsinais-suomalaisia suunnistajia, mm Jukolassa juuri aikaisemmin kuuluisuutta hankkinut Jarmo Reiman oli mukana. Järjestäjät arvostivat kovasti tätä Reimanin mukanaoloa. Lynxiläiset olivat suomalaisten suurin ryhmä.

Itse kilpailut olivat kuitenkin monille pettymys. Käytössä olleet kartat olivat kylläkin hyviä, samoin ratamestarin ratojen suunnittelu, mutta kilpailujen käytännön toteutus olikin sitten jo toinen asia.

Pääsarjoissa piti olla ensimmäisenä päivänä samalla Viron mestaruuskilpailut. Naisten sarjassa asia saatiinkin hoide- tuksi, mutta miesten sarjassa oli aivan käsittämätön rasti- painatusvirhe. Sarja jouduttiin mitätöimään. Toinen painatus- virhe esiintyi, kun eräs lähtöpaikka oli painettu melkoisen paljon väärään paikkaan kaikissa ao paikalta lähtevissä sar- joissa. Virhe oli sellainen, että se aiheutti monille 1 - 10 minuutin pummin jo heti ennen ykkösrastia. Toisen päivän ajo- lähtökisassakin muutamia sarjoja jouduttiin hylkäämään, koska yksi rasti oli väärässä kuopassa.

Kilpailukeskuksessa ei myöskään ollut sellaista suurkilpai- lun tunnelmaa, jollaista monet ehkä odottivat. Kuuluttaja oli äänessä minimaalisen vähän. Kovaäänislaitteita käytettiin pääasiassa saksalaisen 30- luvun marssimusiikin soittamiseen. 50 vuotta pannassa ollutta musiikkia soitettiin nyt täy- deltä laidalta. Kuuluttajahan olisi kuitenkin aina avainase- massa tunnelmanluojana.

Kun vielä lisää, että kilpailukortitkin piti täyttää itse ja että kilpailun johtajakin itse osallistui kilpailuun täydentyä kuva järjestelyistä. Tuntui aivan käsittämättömältä se, että puutteellisten järjestelyjen vallitessa kilpailun keskeiset toimihenkilöt itse osallistuvat kilpailuun.

Kaiken kaikkiaan suomalaiset voittivat kahdeksan sarjaa. Miesten pääsarjan toisen päivän tynkäkisassa paras suoma- lainen oli Laitilan Jussi Elo - viides. Puolen tunnin radalla Jussi hävisi voittajalle pari minuuttia. Itse olin H40-A sarjassa viides edellä Väinö Patama, Jussi Salusvuori sekä pari virolaista. Rankin Leo rynnisti omassa sarjassaan puolen välin paikkeille noin sijalle 15.

Matka tapahtui valuuttavapaan vaihdon nimissä. Virolaisia suunnistajia osallistui kesäkuun alussa Suunto-Gamesiin. Me Suvejooks- kilpailussa käyneet rahoitimme tämän viro- laisten oleskelun Suomessa. Vastaavasti meille oli koko oleskelu majoituksineen, ruokailuineen ja kuljetuksineen il- maista Viron matkan aikana. Kaiken kaikkiaan tuo perjantai- aamusta maanantai-iltaan kestänyt Viron matka tuli maksamaan noin 700 mk/henkilö (siis laivaliput ja virolaisten ylläpito Suunto-Gamesien aikana).

Mitä jatkossa. Vuonna 1990 Suvejooks on juhannuksena. Silloin on Suomesta turha yrittää kerätä lähtijöitä. Koska kuitenkin on uskottava virolaisten vakuutteluihin, että tämänkertaiset epäonnistumiset olivat vain onneton sattuma, niin jatkossakin tulen järjestämään halukkaille vakkarasti- laisille ja muillekin yhteismatkoja Viron suunnistuskilpai- luihin. Vakkarastilaisten on myös mahdollista saada täysi ylöspito Puolaan tapahtuvilla suunnistusmatkoillaan. Suunnis- tajan kannalta - ja muutenkin - olot Puolassa ovat sittenkin melkoisesti edellä Virolasta. Tiedotusvälineet ehkä antavat Suomessa asiasta toisenlaisen kuvan. Puolassa ei myöskään tapahdu sellaista turistien järjestäytynyttä ryöstelyä, jota Tallinnassa saa jatkuvasti pelätä ja joka koski tätä meidänkin ryhmäämme Suvejooks- kilpailun aikana.

Viron matkalle osallistui siis paljon Lynxiläisiä per- heitä. Kaikki olivat luultavasti suurin piirtein tyytyväisiä matkaan. Jälkeenpäin on selkiytynyt se kuva, että ainakaan Lynxin nuoria suunnistajia ei tällainen alkeellisempiin oloihin meneminen oikein jaksa kiinnostaa. Vanhemmat sen- sijaan ovat kovastikin kiinnostuneita näkemään ja kokemaan erilaisia olosuhteita.

Seppo Raula

VIRO

VOL

Valtakunnalliset Oravapolkuleirit pidettiin 7-11.8.

neljällä eri urheiluopistolla: Kuortaneella, Solvalla, Tanhuvaaralla ja Vierumäellä.

Vierumäellä Suomen Urheiluopistolla pitivät leiriään hämäläiset, satakuntalaiset, pohjoissavolaiset sekä varsinaissuomalaiset ennakoon karsitut 15-16 sarjalaiset. Leiriohjaajina toimivat KanSu:n Timo Hietaoja sekä aluevalmennettavat Lehdon Janne, Salmin Janne ja Loukkalahden Marko.

Ohjelma sisälsi päivittäin laadukkaita suunnistus- harjoituksia, olihan maastokouluttajana nuorten MM-pronssimitalisti Janne Salmi. Rastinotto, reitinvalinta, vaellus ja muut harjoitukset suoritettiin pääasiassa vuoden 1984 Jukola-kartalla.

Myös eri luennot kuuluivat vollilaiseen päiväohjelmaan, mm. SSL:n nuorisopäällikön Ville-Veikko Virtasen (VeeVee) sekä aluevalmentaja Juhani Jokisen luennot.

Illat kuluivat innokkaimmilta opiston palloilulajien parissa sekä NL:n jääkiekkomaajoukkueen harjoituksia seuraten. Toiset tyytyivät päivän harjoituksista ja lihaskuntotesteistä palauttelemiseen opiston uusissa hienoissa oleskelutiloissa.

Kaiken kaikkiaan leirillä oli tosi mukavaa ja yhteishenki oli hyvä. Leiri innosti varsinkin ensikertalaisia lisäämään harjoitteluaan roimasti!

Tiia N.

Avoim piirikunnallinen VAKKA-SUOMEN OP-RASTIVIikko

SUUNNISTETAAN MYÖS VUONNA 1990

Järj: Vakka-Rasti, Taivassalon Tahti, Laitilan Jyske

KUIVAHARJOITTELUA

Olemme täällä omalla tahollamme päättäneet kilpailukauden ja ilman taukoa aloittaneet totaalisen panostuksen ensi vuotta silmällä pitäen. Ensialkuun kiinnitimme valtavaa huomiota riittävään lepoon. Koska kesällä kovassa kilpailuräähässä huonokuntoinen väsyä hyväkuntoista enemmän, niin vastaavasti hän vaatii palautuakseen enemmän lepoa! Tehot siis ratkaisevat.

Nyttemmin olemme alkaneet siirtää harjoittelun painopistettä laadun suuntaan laajissa tarvittavien ominaisuuksien virittämiseksi huippuunsa. Erityisesti olemme analysoineet menneen kilpailukauden suoritukset ja selvittäneet, mistä kylläkin oikein kiikasti ajoittainen menestymättömyys.

Äiteellä peruskestävyys on kunnossa. Sen osoittivat viime kauden useat yli puolentoistatunnin kilpailusuoritukset. Talviharjoittelun jälkeen ei varmaankaan ole enää vaikeuksia edes ratamestareitten käsittelyssä maaliin tulon jälkeen. Siitä pitänevät huolen jokaviikkoiset punttisaliharjoitukset.

Adrenaliinin erityiskykyä koko perhe kehittää seuraamalla UU:n kaikki koriksen kotiottelut Pohitullissa. Jos UU:n pelaajat eivät onnistu kykyä kehittämään, niin otteluiden tuomarit yleensä tehtävässä kyllä onnistuvat.

Allekirjoittanut ja esikoinen ovat havainneet valtavat puutteensa neulasilmästä otossa varsinkin pitemmiltä etäisyyksiltä. Lähes jokailtaiset kolmosten heittelyt paikallisella kuntotalolla poistanevat heikkouden. Jo tällä hetkellä kunto on niin kova, että peliväline uppoaa renkaaseen lähes tahdissa kerta/ilta! Jo on ihme, ellei tulevana kesänä rastiymyrän keskipiste löydy.

Perheen kuopus keskittyy vesistöesteiden ylityskyvyn parantamiseen polskuttelemalla lähes päivittäin paikallisessa kuntoilukeitaassamme. Flunssansietokykyä koetetaan parantaa ajelemalla uinnin jälkeen letti märkänä pyörällä ilman päähinettä kotiin. Tulosta syntyy varmasti!

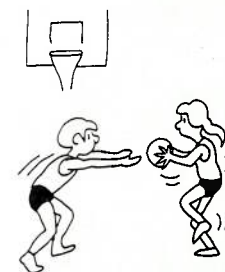

Toim.
huom:

Kuopus
suunnistus-
harjoituksessa

Teemu N.

Esikoinen ja TN
suunnistus-
harjoituksessa

Teemu jatkoi tarinaansa vielä P.S. -pätkällä, jossa kertoi sydänhermojen vahvistusmatkasta Forssaan. Sikälinen korisyleisö sai "lievin" sanoin tuomion, U:gin yleisö keuhut. Juuri tällä kohdin lehden sivu tuli täyteen - onneksi... Sitäpaitsi palloilulajin tuomari-toiminta-arvostelujakaahan päätoimittaja ei hyväksynyt. Sattuneesta syystä.

W.W.

NUORISO- JAOSTO

Vakka-Rastin nuorisajaosto on valmistellut toimintasuunnitelman kilpailukauteen 1990 valmistautumista varten. Sen ensimmäinen vaihe, syysharjoittelukausi on hyvää vauhtia menossa. Toinen vaihe on talviharjoittelukausi tammi-maaliskuulle. Kolmas vaihe on kilpailukauteen valmistautuminen, joka sisältää huhtikuun ja toukokuun v. 1990.

SYSSHARJOITTELUKAUSI 1989 (syys-joulukuu)

1. Kuntopiiri viikottain
- tiistaisin klo 17.00 - 19.00 U:gin Ammattikoululla
2. Yhteislenkki/taitoharjoitus viikottain
- torstaisin klo 17,30
- lähtö U:gin Uimahallin pihalta
3. Hiihtoleiri 16-sarjalaisille
- viikko 49 Saariselällä
4. Latu- ja hiihtosuunnistuksen teoriaa
5. Kuntotestit

TALVIHARJOITTELUKAUSI 1990 (tammi-maaliskuu)

1. Kuntopiiri jatkuu
- tiistaisin klo 17.00 - 19.00 Ammattikoululla
2. Yhteisharjoitus latu/lenkki
- torstaisin klo 17.30
3. Suunnistusteorian kertaus ja syventäminen
4. Varhaiskevään leiri Ahvenanmaalla maaliskuussa
5. Kuntotestit

**NUORI
SUOMI**
KEMIRA * SUUL

DRAVAPOLKUKERHO kokoontuu
keskiviikkoisin klo 17 - 18
Hakametsän koulussa
Uudessakaupungissa

SUURKISAT 1990
SUUL 90

SUURKISAT

SUUL 90

Telttaleiri Nummelassa

Suunnistajat majoittuvat Suurkisojen ajaksi Vihtiin. Nummelan lentokentän avariin maisemiin nousee telttakylä, joka käyttää hyväkseen aivan vieressä olevia moni-ilmeisiä uusmaalaismastoja. Telttaleirin isäntäseuran Rasti-Vihdin konei rakentaa harjoituksia kaikille taitotasolle. Nummelan ylä- ja ala-asteen koulutilat sekä urheilukeskus uimahalleineen kettineen ovat suunnistajien käytössä ruokailu-, pesu- ja vapaa-ajan kuvioissa.

Avajaiset, juhlakulkue, pääjuhla

Suomen Suurkisojen "isot avajaiset" pidetään Olympiastadionilla keskiviikkona 6.6. Suunnistajien telttakylään jo keskiviikkona ehtineet pitävät Nummelassa omat avajaisjuhlansa, jossa sovelletaan täsmälleen samaa ohjelmaa kuin stadionillakin.

Lauantaina 9.6. kaikki suurkisavieraat kokoontuvat Helsinkiin, missä noin 100.000 urheilijan juhlakulkue täyttää pääkaupungin keskustan. Pääjuhla on stadionilla sunnuntaina 10.6.

Suomen Suurkisojen päivät, suunnistus

Ke 6.6	* Saapumispäivä * Avajaiset	La 09.6	* Seuracup (HS/S-G) * Suurkisojen juhlakulkue H:gissä * Harjoittelua eri maast. * Yleisohjelmaa
To 7.6	* Harjoittelua eri maast. * Nuorten Disco H:gissä * Yleisohjelmaa	Su 10.6	* Suunto-Games (HS) * Yleisohjelmaa * Pääjuhla Olympiastadionilla
Pe 8.6	* Kuntaviesti (Ra-Vi) * Suunn. Suurkisa-ilta * Harj. eri maastoissa * Yleisohjelmaa		

**SUUR
KISAT
1990**
HELSINKI 6.-10.6.1990

ILMOITTAUTUMISET

ennakko 31.3.
varsinainen 30.4.

VAKKA - RASTI
suurkisapäällikkö
Kati Väyrynen
Puh: (922) 16902 k.

KOULUTUSTA

RATAMESTARIKOULU seuraratamestareille 26.11.1989 klo 9 - 18 Kyrössä, Kyrön Seudun Osuuspankin kerhohuoneessa. Tarkoitettu toisen luokan rm-kortin haluaville. Kurssimaksun maksaa VaRa, jonka toimihenkilöiltä lisätiedot tilaisuudesta.

RATAMESTARIEN JATKOKOULUTUSTILAISUUS joulukuun alussa. Tarkoitettu rm-kortin uusijoille (välttämätön koulutus). Tarkemmin myöhemmin.

SUUNNISTAJAN TALVIHARJOITTELU -KOULUTUSTILAISUUS 2.12.1989 klo 10 - 12,30 Lieto Cityssä, Liedon Säästöpankin tiloissa. Aiheena suunnistajan talviharjoittelu, josta luennoi PaaVo Nurmi -keskuksen testaja, liik.fys. Jukka Kapanen, takavuosien maajoukkuesuunnistaja. Lisätiedot tilaisuudesta VaRa -toimihenkilöiltä.

MUITA SVUL-KOULUTUSTAPAHTUMIA 1990: C-valmentajien perusosa 19./21./26./28. maaliskuuta Mynämäessä; C-valmentajien perusosa syyskuussa Uudessakaupungissa; B-valmentajien perusosa 18-21. tammikuuta ja 8-11. helmikuuta Turussa; Nuori Suomi -ohjaajakurssi 1. ja 3. maaliskuuta U:gisissa. Tarkemmin myöhemmin mm. U:gin Sanomien seuratoiminta -palstalla.

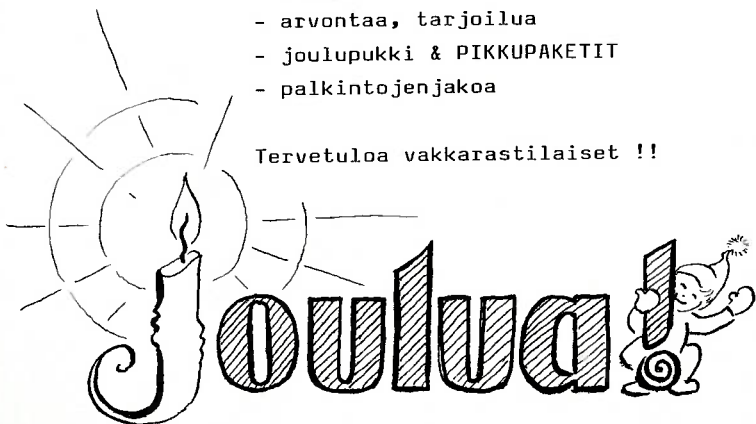
JOULUJUHLA

Vakka-Rastin koko perheen JOULUJUHLA
Seikowin koulussa Uudessakaupungissa
sunnuntaina 10.12.1989 klo 14,00 - 16,30.

Ohjelmassa mm:

- musiikkia, laulua, leikkiä
- arvontaa, tarjoilua
- joulupukki & PIKKUPAKETIT
- palkintojenjakoa

Tervetuloa vakkarastilaiset !!

Osoite oikein!

Osoitteen muutos..... 19.. alkaen

Entinen

Nimi

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

UUSI OSOITE:

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

Päiväys ja allekirjoitus

Virheellisen postiosoitteen käyttö aiheuttaa lähetyksen viivästymisen.

Maksutta koti-
maan postili-
kenteessä

RASTI-VAKKANEN
/Veijo Viitanen
Urheilutie 1 a B 14
23800 LAITILA

- * KIRJANPITOPALVELUT
- * PALKANLASKENTAPALVELUT
- * ISÄNNÖINTIPALVELUT
- * KIINTEISTÖNVÄLITYS
- * RAKENNUTTAMISTEHTÄVÄT
- * KIINTEISTÖJEN HUOLTO

Laitilan
OP-Kiinteistökeskus Oy

Vihtorinkatu 1
23800 LAITILA **922-55091**